

په مطلباکاش

موفقیت یک شبه! واقعاً شدنی است!؟

سهیل حسینی - مشاور تحصیلی

آیا درک صحیحی از پیشرفت خود دارید؟ در نخستین روزهای فصل تابستان که روزهای آغازین آماده سازی برای آزمون سراسری بود، اغلب داوطلبان، با انگیزه‌ی کسب رتبه‌ای مناسب، برای خود اهدافی را مشخص کردند. اما با گذر زمان و نزدیک شدن به زمان برگزاری آزمون سراسری بر تعداد داوطلبان جدا شده از قافله و خارج شده از مسیر مسابقه افزوده می‌شود.

چه اتفاقی رخ می‌دهد که شاهد چنین تفاوت و تغییراتی در داوطلبان هستیم؟

بررسی وضعیت داوطلبان در سال‌های گذشته نشان داده است که عدم نتیجه‌گیری و به دنبال آن ناامیدی از آینده یکی از مهم‌ترین و شایع‌ترین علت‌هایی است که باعث می‌شود به مرور زمان داوطلبان انگیزه‌ی خود را از دست بدهند و هدف خود را فراموش کنند. واقعیت این است که لازمه‌ی پیشرفت و رسیدن به درصدهای بالا، سپری شدن زمانی معادل چند هفته و ماه است. پس نباید انتظار داشته باشید که پس از گذشت یک هفته شاهد جهشی خیره کننده در درصدها و وضعیت تحصیلی خود باشید.

زمان برای اصلاح و ارتقاء وضعیت فعلی شما وجود دارد. کافی است نگاهی به کارنامه‌های پذیرفته شدگان سال‌های گذشته‌ی آزمون سراسری بیندازید. متوجه خواهید شد که با وضعیت فعلی خود و درک این واقعیت که هم‌چنان روزهای نسبتاً زیادی تا آزمون سراسری باقی مانده است، این امکان را دارید که وضعیت خود را در هر درس به میزان دلخواه و متناسب با هدف‌هایی که انتخاب کرده‌اید، ارتقا دهید و جهشی فوق العاده در رتبه‌ی خود ایجاد کنید.

به یاد داشته باشید که وقتی ناامیدی را تجربه می‌کنید، معمولاً شور و اشتیاق اولیه‌ی خود را از دست می‌دهید و حتی تمایل ندارید که به موضوع مورد نظرتان فکر کنید. در چنین حالتی احساس می‌کنید که نمی‌توانید راه به جایی ببرید. بنابراین هر کاری که شما را مسأله و دشواری مورد نظر دور کند برای تان جالب‌تر و دلخواه‌تر به نظر می‌رسد. در یک چنین زمانی به دنبال این هستید که هر طور شده از کار اصلی طفره بروید. اما اگر مسیر مناسبی را برای دستیابی به اهداف از پیش تعیین شده‌تان انتخاب کرده‌باشید، چنین موانعی را دست‌اندازهای کم اهمیتی تلقی خواهید کرد که گذر از آن‌ها به سادگی امکان پذیر خواهد بود و هرگز از وجود آن‌ها رنجیده نخواهید شد. توماس ادیسون گفته‌است: «**بسیاری از افراد شکست خورده کسانی هستند که متوجه نبوده‌اند تا چه اندازه به اهداف خود نزدیک**

شده‌اند» نکته و نقطه‌ی محوری این است که نباید انتظار داشته باشید که هرگز شکست نخورید و طعم آن را نچشید. اغلب وجود چنین انتظاری است که شکست و عدم موفقیت را در شکل و شمایل ترسناک به تصویر می‌کشد.

چند نمونه

والت دیزنی مؤسس شهر بازی دیزنی لند، شرکت انیمیشن سازی والت دیزنی و برنده‌ی ۲۲ جایزه اسکار، در ابتدا از دفتر روزنامه‌ای که در آن مشغول به کار بود اخراج شد چرا که رئیسش فکر می‌کرد تخیل، خلاقیت و ایده‌های خوب ندارد.

جی کی رولینگ نویسنده‌ی رمان تخیلی هری پاتر، پردرآمدترین نویسنده‌ی تاریخ و برنده‌ی عنوان «تأثیر گذار ترین زن بریتانیا»، پس از جدایی از همسر و اخراج از محل کار و نیز پس از مرگ مادرش کتابی نوشت که دوازده بار توسط ناشرین مختلف رد شد.

توماس ادیسون دارنده‌ی امتیاز ۲۵۰۰ اختراع که یکی از آن‌ها لامپ الکتریکی است به گفته‌ی معلمش بیش از حد احمق جلوه می‌کرد و هرگز چیزی یاد نمی‌گرفت.

آلبرت انیشتین نظریه پرداز نسبیت و برنده‌ی جایزه‌ی نوبل فیزیک، تا سن چهار سالگی قادر به حرف زدن نبود و اطرافیان او را فردی غیر اجتماعی با رؤیاهای احمقانه می‌شناختند.

...

این افراد نمونه‌های از افراد سرشناس و مشهوری هستند که در زمینه‌ی فعالیت خود جزو بهترین‌ها بوده‌اند. اما این افراد و بسیاری کسان دیگر مانند آن‌ها، هرگز از ابتدا جزو بهترین‌ها نبوده‌اند. آنان بارها و بارها شکست خورده‌اند، تا در نهایت توانسته‌اند استعداد، نبوغ و خلاقیت خود را ثابت کنند. شاید اگر رفتارشان همانند اغلب انسان‌های عادی بود که از شکست‌های خود ناامید می‌شدند، هرگز نامشان مطرح نمی‌شد و همانند دیگران زندگی آرامی را تجربه می‌کردند و اهدافشان تبدیل به رؤیاهایی دست نیافتنی می‌شد.

امیدوارم اکنون این اعتقاد را پیدا کرده باشید که بهترین‌ها هم زمانی در زندگی خود بدترین بوده‌اند! امیدوارم به این واقعیت ایمان پیدا کرده باشید که **تلاش و ناامید نشدن، تفاوت موفق‌ها و بازندگان است.**